

„Zamyšlení se nad náboženskou svobodou“

Jaká je u nás míra náboženské svobody, myšleno v tomto čase a na uzemí našeho státu? Když o tom přemýšlím, tak myslím, že úroveň náboženské svobody je docela vysoká. Člověk může svobodně vyznávat křesťanskou víru i jinou víru. Pokud je křesťan, může si vybrat do jaké církve vstoupí. Dle údajů wikipedie je: „V současné době (2019) je v České republice registrováno 41 církví a náboženských společností“.¹ Církve mohou celkem svobodně vykonávat svoje aktivity, mohou zřizovat své školy, podílet se na misijních a humanitárních projektech a společnost k tomu většinou nemá výhrady. Nikdo by neměl být diskriminován z důvodu své víry, to je zaneseno i v zákoně. A myslím, že téma náboženské svobody nějak zásadně nehýbá společenským míněním v Česku. Jen trochu váhám, jestli je to známkou naší velkorysosti nebo spíše známkou naší lhostejnosti k náboženským otázkám a věcem? Nevím. Možná nějakou nepřímou souvislost s náboženskou svobodou bychom mohli najít v nedávné kauze spojené se sexuálním zneužíváním v církvi. Vidím ji v tom, že někdo má odvalu pojmenovat zlé věci ve své církvi i navzdory svým autoritám a jejich doporučení věc spíše skrýt.

V zahraničí téma náboženské svobody asi rezonuje v současnosti častěji. Jedná se často o diskutabilní postih muslimských žen při zahalování se do burky či nikábu v zemích jako je třeba Francie, Belgie, Itálie. Zajímavé a kontroverzní téma, ale myslím, že pro nás, alespoň prozatím, trochu cizokrajné. Muslimských komunit je tu podstatně méně a jsou méně početné, než někde jinde v zahraničí.

A co napadne mě, pokud se řekne náboženská svoboda? Často o ní přemýšlím při procházkách v lese nad naším městem. Stojí tu bratrské oltáře. Ve své době byly němými svědky náboženské nesvobody. Podle tradice se tady původně scházeli v 16. - 17. stol. katolíci, bylo to v době, kdy panství spravovala protestantská šlechta. A po Bílé hoře se karty obrátily a scházeli se tady zase pronásledovaní protestanté. Pro mnohé české protestanty byl nakonec odchod do exilu po Bílé hoře jediným řešením. Nechtěli se vzdát svého přesvědčení, tak se museli vzdát své jistoty a často majetku. Museli mít dost odvahy.

Tak myslím, že žijeme v době, kdy se máme docela dobře, alespoň co se náboženské svobody týče. Tak snad ji jako církev i jako jednotlivci dobře využijeme.

Martina Vajdová

(článek byl psán v rámci plnění požadavku ke splnění předmětu Náboženská svoboda na ETF v Praze)

1 https://cs.wikipedia.org/wiki/Seznam_cirkvi_a_nabozenskych_spolocnosti_v_Cesku